

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 34.

Tiende Session.

10de Møde.

Tirsdagen den 13de October.

(Fortfat.)

Tscherning. (fortfat): Regjeringen og Thinget skulle blive enige, og hvad skulle de blive enige om? Ikke om der tilkommer den og den saa og saamange Portioner, men kun enige om, om Priserne paa de og de Artikler have været saa eller saa. Dersom vi antage, at den lovgivende Magt, naar den har Spørgsmaal liggende for sig samt de Dplysninger, som Regjeringen kan have bragt tilveie i de 4 eller 6 sidste Maaneder, saa ikke skulde kunne gaae ind paa en stempel Afgjorelse, saa falder det hele Lovgivningsværk bort, saa gaaer det op i Vilkaarlighed. Men den ærede Minister siger: Følgen vil blive, at en Deel af Lønnen bliver at udbetale samlet ved Aarets Slutning, og at det er en Ulempe; jeg siger, dersom Lønningerne kunde udbetales saaledes, at enhver Mand fik Noget dagligt, Noget ved Ugens Slutning, Noget ved Maanedens Slutning, Noget kvartalsviis og endelig en lille Sum ved Aarets Slutning, saa desto bedre navnlig for dem, som have vanskeligt ved at faae deres Deconomie ordnet; saa det anseer jeg mere for at være til Gavn end til Skade.

Jeg kommer dernæst til de forskjellige Embedsclasser og Domstolene. Om de ministerielle Embedsmænd er der i Forbigaaende omtrent sagt, hvad der kan være mig meest maatliggende at sige; kun skal jeg endnu tilføie een Ting. Der har været saa meget omtalt, at det var vanskeligt at bringe en simp-

lere Forretningsform tilveie. Jeg vil henstille til den ærede Ministers Droveielse, om man ikke ved at bringe i Trykken, gennem et officielt Blad, som alle Embedsmænd skulle holde eller faae, kunde affaffe den store Mængde ministerielle Skrivelser, som nu give Dplysninger om een og samme Ting til 4—5 Personer. Naar man nemlig i Ministeriet blev opmærksom paa, at den og den Ting stod uklar, saa kunde man jo svare ved en Forklaring i et saadant offentligt Blad; skulde dette ikke kunne spare mange Forespørgsler og simplificere meget Forretningsformen? Det er kun en Bemærkning, som jeg henstiller. Hvad Gages størrelsen angaaer, anseer jeg det for en Sag, som angaaer Enkelthederne, og jeg skal derfor her ikke videre gaae ind paa den.

Med Hensyn til Domstolene, vil jeg gjøre det ærede Thing det Spørgsmaal, om denne Deel af Sagen kan siges her at ligge for som Gagelov? Er der saaledes ikke en heel Række af Dommere, Herredsfogder og Birkedommere, som ikke ere medtagne i denne Lov? Naar man siger, de have en egen Lønningsmaade, saa spørger jeg, men naar man forelægger os en Gagelov for Embedsstanden i det Hele, skulde den da ikke ogsaa indeholde Bestemmelser om, hvorledes Herredsfogder og Birkedommere skulle lønnes, saa at de, der for Fremtiden blive ansatte, ikke fik mere end det Bestemte, og at Sportlerne bleve inddragne i Statskassen, saaledes som det er skeet i Kjøbenhavn. Hvorfor skulde man ikke kunne gjøre det overalt, som man har gjort her. Vi komme fremdeles til et Capitel, som handler om Bispe lønningerne, og dersom jeg har læst rigtigt i Motiverne, som ere meddeelte, er der